

ŻYCIE KOŚCIOŁA RODZINĄ NOEGO WYCHOWANIE NASTĘPNEGO POKOLENIA MA ZA CEL PAŃSKIE PORUSZANIE

Poselstwo pierwsze

Znać wiek, w którym żyjemy i wychowywać następne pokolenie – nasiona ewangelii

Wersety biblijne: Obj 22,20; Mt 24,14.37-39; Rz 1,14-16; 10,10; Mt 10,32-33; Ef 4,12-16.

- I. Wszyscy powinniśmy znać wiek w którym żyjemy, objawienie, jakie przekazuje obecnie Bóg, wiedzieć, gdzie powinniśmy się znajdować, co powinniśmy robić i w jaki przepływ wejść; czasu zostało niewiele, a dzień powtórnego przyjścia Pana jest bliski – Obj 22,12.20; zob. Mt 24,37-39; 2 Tm 3,1-3:**
- II. Jeśli Pan opóźni swe przyjście o pięć, dziesięć, piętnaście czy dwadzieścia lat i zechce czegoś dokonać wówczas posłannictwo to będzie musiało zostać powierzone młodzieży – Mt 24,14; 28,19-20:**
 - A. Przyszłość Pańskiego poruszania i szerzenie się odzyskiwania uzależnione jest całkowicie od kolejnego pokolenia; Pan potrzebuje dzieci i młodzieży, gdyż służy to przyszłości Jego odzyskiwania – 1 Tm 4,12.
 - B. „Muszą wam się otworzyć oczy. Nie dajcie się pochłonać zbyt wielu czynnościom. Powinniście zająć się młodzieżą, gimnazjalistami i licealistami. Powinniście również pracować z dziećmi aż do momentu kiedy każdego tygodnia co najmniej dziesięć tysięcy dzieci zostanie objętych naszym nauczaniem. Dzieci, które obecnie mają po sześć lub siedem lat za dziesięć lat będą w liceum. Jeśli zechcecie to uczynić z pewnością powieście się wam” (*The Ultimate Significance of the Golden Lampstands*, s. 55).
 - C. Żadna rodzina nie ignoruje swoich dzieci; opieka nad nimi, wychowanie ich i wykształcenie są najważniejszą sprawą rodziny, dlatego też musimy usługiwać wielu dzieciom należącym do Bożej rodziny – 2 Tm 3,15; 1,5.
 - D. We wszystkich kościołach musi odbywać się praca z dziećmi. Jeśli będziemy z nimi pracować to wszystkie one staną się młodymi braćmi i siostrami po sześciu czy siedmiu latach.
 - E. Nasza praca dla Pana powinna mieć długoletnią perspektywę; korzyść z tego będzie ogromna; proszę więc starszych i współpracowników, by propagowali pracę z dziećmi, namawiali wszystkie siostry do wzięcia w niej udziału i wybrali do roli nauczycielek młode siostry oraz je wyszkolili.
 - F. Pan przygotował dla nas takie otoczenie; będziemy niemądrzy, jeśli nie chwycimy się tej sposobności; skorzystajmy z niej, by zdobyć więcej dzieci, by przygotować użyteczne osoby do Pańskiej służby:
 1. Pomimo całego wysiłku wkładanego w głoszenie ewangelii możemy nie doprowadzić do zbawienia tak wielu ludzi w ciągu roku; jeśli kształcimy nasze dzieci, wszystkie one staną się młodymi braćmi i siostrami w przeciągu sześciu, siedmiu lat.
 2. Jeśli zechcemy wiernie się nad tym trudzić, to gdy pięcioletnie, sześcioletnie dzieci osiągną wiek jedenastu lub dwunastu lat, zostaną wówczas zbawione i ochrzczone; taki sposób uzyskania przyrostu jest o wiele bardziej skuteczny od głoszenia ewangelii; co więcej, dzieci pozyskane w ten sposób będą miały założony dobry fundament – 1 Tm 6,19.

III. W przeszłości nasza praca skupiała się na ludziach z okolicy, nie przywiązywaliśmy zbytnej wagi do pracy z młodzieżą. W dzisiejszych czasach ludzie związani z edukacją i biznesem koncentrują cały swój wysilek na młodzieży, skupiają się na kolejnym pokoleniu; kościoły powinny czynić to samo – Mt 13,3:

- A. Załóżmy, że kościół objąłby wszystkie dzieci spotkaniami dziecięcymi i poświęcił sześć lat na ich duchowe wykształcenie; po sześciu latach wszystkie te dzieci byłyby młodymi świętymi:
 - 1. Bez głoszenia ewangelii na zewnątrz w ciągu sześciu lat moglibyśmy mieć wielu młodych świętych; to skuteczniejsze niż głoszenie ewangelii.
 - 2. Kiedy te dzieci zostaną ochrzczone zaczną gimnazjum i staną się nasionami ewangelii w swoich szkołach; możemy dzięki nim głosić ewangelię i zbawiać uczniów w gimnazjach, do których chodzą.
 - 3. Otoczeni naszą opieką święci ci będą nasionami ewangelii gdy pójdą do liceum; głoszona przez nich ewangelia przyprowadzi uczniów do zbawienia i ich wychowa.
 - 4. Gdy zakończą liceum i pójdą na studia znów będą nasionami ewangelii; w ten sposób osiągniemy nieustanny przyrost; będzie to szczególnie cenne dzieło.
- B. W kościołach jest wiele młodzieży i dzieci; nasi bracia i siostry uczą się w wielu szkołach średnich i na wielu uniwersytetach:
 - 1. Pan przygotował dla nas takie otoczenie; będziemy niemądrzy, jeśli nie chwycimy się tej sposobności.
 - 2. Skorzystajmy z tej sposobności, by zdobyć więcej dzieci i młodzieży, by przygotować użyteczne osoby do Pańskiej służby.

IV. Powinniśmy pomagać nowym wierzącym i młodzieży głosić ewangelię natychmiast po tym, jak zostaną zbawieni – Rz 10,10; zob. Dz 9,20:

- A. Gdy tylko ktoś uwierzy w Pana, powinien wyznać Go przed ludźmi; jeśli ktoś nie potrafi mówić, gdy jest młody, prawdopodobnie nie będzie potrafił tego robić, gdy dorośnie.
- B. Biblia kładzie silny nacisk na potrzebę wyznania ustami po uwierzeniu w swoim sercu – Rz 10,10.
- C. Jeśli nie wyznajemy ustami, jeśli jesteśmy chrześcijanami w ukryciu, doświadczymy daleko większych trudności niż ci, którzy otwarcie przyznają, że są chrześcijanami; będziemy narażeni na dużo większe pokusy niż te, na które narażeni są ludzie otwarcie wyznający Pana – Mt 10,32-33; J 9,22; 12,42-43.

V. Powinniśmy doskonalić i szkolić młodzież; kiedy młodzi ludzie zostaną pobudzeni, powinniśmy nie tylko pomóc im wzrastać, ale też doskonalić ich i szkolić – Ef 4,12-16:

- A. Szukajmy Pańskiego prowadzenia; usilnie prośmy Pana nie tylko o to, by przygotował większe miejsce na szkolenie, ale także o to, by prowadził nas co do sposobu jego realizacji.
- B. Po tych dwóch szkoleniach możemy zmobilizować uczniów do udziału w ewangelizacji; uczniowie mogą być odpowiedzialni za zaproszenia, wprowadzanie ludzi do sali, przygotowanie poczęstunków, a nawet można powierzyć im składanie świadectw; w zamian my pomożemy im przygotowując mocne poselstwo ewangelizacyjne.

ŻYCIE KOŚCIOŁA RODZINĄ NOEGO WYCHOWANIE NASTĘPNEGO POKOLENIA MA ZA CEL PAŃSKIE PORUSZANIE

Krótki opis zasad związanych z pracą z dziećmi

Wersety biblijne: Hbr 11,7; Ps 127,3; 2 Tm 3,15; Ef 4,7-16; J 15,2a.6; Rz 16,1.12.13;
1 Tm 4,12; Sdz 5,15-16; Dn 11,32; 1 Kor 12,14-22.

VI. CEL PRACY Z DZIEĆMI – skupić wysiłek naszej pracy na dotarciu do dzieci i młodzieży, które są wśród nas, tak aby stały się one „nasionami ewangelii” – Mt 13,3; por. Dn 1,3-4.

VII. ZAMYŚL PRACY Z DZIEĆMI – rozwijać człowieczeństwo dzieci, aby stały się one porządnymi ludźmi – Rz 9,21.23; 2 Tm 2,20-21; 1 P 2,5; Mt 16,18:

- A. Wielu młodych ludzi w dzisiejszych czasach poniosło szkodę, jeśli chodzi o ich charakter; to właśnie z tego powodu prowadzimy pracę z dziećmi; musimy pracować nad ich charakterem – Hbr 10,39; 1 Tm 3,7; Dz 6,3; Prz 28,20a.
- B. Rozwijanie właściwego człowieczeństwa jest sposobem na to, by uczynić z dzieci najlepszy materiał do przyjęcia Bożej łaski – Rz 9,21.23; 2 Tm 2,20-21; 1 P 2,5; Mt 16,18:
 1. Najlepiej pomóc dzieciom w rozwoju ich człowieczeństwa pomagając im poznać kim jest dobrze wychowany człowiek, jak okazywać szacunek rodzicom oraz jak być dobrym dzieckiem – Ef 6,1; Kol 1,10; Prz 22,6.
 2. Troszcząc się o dzieci, chrześcijańscy rodzice powinni nauczać je prawa; nie powinniśmy zaczynać od głoszenia dzieciom łaski; najpierw musimy pomóc im rozwinąć się pod względem etycznym i moralnym – 2 Tm 3,15; Rz 13,1; Ga 3,24.
 3. Ponieważ dzieci są za młode, żeby w swoim postępowaniu kierować się Chrystusem, muszą nauczyć się postępować zgodnie z zasadami kultury; kultura zachowuje dzieci w czasie ich dorastania – Rz 13,1; Ga 3,23.

VIII. ZAKRES PRACY Z DZIEĆMI:

- A. **Domy** – Otwórzmy swój dom; nie musimy najpierw spotykać się z innymi; możemy rozpocząć spotkania domowe od spotkań z członkami własnej rodziny – Dz 5,42; 2,46; 12,12:
 1. My wszyscy, którzy mamy żony i dzieci, możemy mieć spotkania domowe; spotkajmy się po prostu z naszymi bliskimi – z żoną i małymi dziećmi – Dz 12,12.
 2. Spotkania w domach wierzących mogą stać się owocnym świadectwem dla sąsiadów i stanowią okazję do złożenia świadectwa oraz głoszenia ewangelii – J 19,35; 3 J 12.
 3. Wywrze to największy wpływ na rodziny chrześcijan; dzieci od najmłodszych lat otoczone duchową atmosferą, będą miały nieustanną możliwość przyglądać się rzeczywistości tego, co wieczne – J 14,17.
- B. **Sąsiedztwo** – innym sposobem głoszenia ewangelii jest głoszenie jej dzieciom; wymaga to podjęcia brzemienia przez siostry:
 1. W naszym sąsiedztwie powinno odbywać się spotkanie dla dzieci, które nie jest spotkaniem dziecięcym kościoła; jest to praca z dziećmi z sąsiedztwa świętych.
 2. Po powrocie dzieci ze szkoły, święci mogą udostępnić swoje domy, przygotować poczęstunek i zaprosić je do siebie; mogą wtedy z dziećmi pośpiewać, opowiadać im historie i prowadzić je do poznania Boga – por. 2 Krl 4,3.
 3. Zdobywanie ludzi w taki sposób jest bardzo bezpieczne, ponieważ od najmłodszych lat przyjmują oni od nas nauczanie i ewangelię; stąd też zostaną dobrze ugruntowani – 1 Tm 4,12; por. Łk 18,21.
- C. **Spotkanie dziecięce** – pragniemy, żeby nasza praca z dziećmi odnosiła duże sukcesy; dlatego musimy dobrze rozumieć jej znaczenie i doskonale się do niej przygotowywać – Rdz 1,28; Ps 127,3:

1. Mówiąc o pracy z dziećmi, mamy na myśli dzieci, które nie ukończyły szkoły podstawowej, ale mają powyżej pięciu lat; to one są celem naszej pracy z dziećmi.
2. W świecie chrześcijańskim pracę z dziećmi prowadzi się na wzór szkoły; stąd też określa się ją mianem „szkółki niedzielnej”:
 - a. Podczas zajęć szkółki niedzielnej dzieci mogą używać podręczników; my nie zgadzamy się z tą metodą, nie chcemy, żeby spotkania dziecięce miały posmak szkółki niedzielnej – Obj 18,4; Hbr 13,13.
 - b. Na podstawie własnego doświadczenia czujemy, że traktowanie pracy z dziećmi jak szkoły i uczenie ich z podręczników, przyniesie im więcej szkody niż pożytku.
3. Święci mogą udostępnić swoje mieszkania na spotkania dziecięce; potrzeba wielu braci i siostr, którzy udostępnią swoje domy; jakże będzie to piękna służba i jakże będzie szerzyć się praca Pana – Dz 2,46; 6,7a.

IX. ZAANGAŻOWANIE CAŁEGO KOŚCIOŁA W PRACĘ Z DZIEĆMI – Kiedy cały kościół zaangażuje się, wszyscy bracia i siostry zyskają sposobność do usługiwania; niektórzy mogą udostępnić swoje domy, inni przyprowadzać dzieci na spotkania, a jeszcze inni mogą uczyć dzieci; kiedy wszyscy święci w jednomyślności dążyć będą do wypełnienia pragnienia, które leży na sercu Pana, osiągniemy olbrzymią korzyść – Sdz 5,15-16; Dn 11,32; 1 Kor 12,14-22; Ef 4,7-16:

- A. Bracia, którzy niosą odpowiedzialność i usługujący we wszystkich miejscowościach muszą zobaczyć znaczenie pracy z dziećmi w Bożej rodzinie; powinna to być dla nas niezwykle doniosła sprawa – Hbr 11,7; Ps 127,3; Rdz 33,5b; Dn 1,3-4; Mt 24,45; 25,16; Rz 9,23; 2 Tm 3,15; 1 Tm 3,4-5; Dz 16,31-32; Ef 4,12-16; 1 Tm 4,12.
- B. Aby prowadzić to dzieło, najpierw musi wyłonić się kilka siostr, które poprowadzą pracę z dziećmi; ponadto starsi powinni wyznaczyć pewne siostry do podjęcia się tej odpowiedzialności – Rz 16,1.6.12-13; Mk 15,41:
 1. Wiele starszych siostr musi podjąć to brzemie, w ponad dziewięćdziesięciu procentach praca z dziećmi wymaga zaangażowania siostr; w przeciwnym razie nie będzie ona miała szans powodzenia – 1 Tm 5,2a; por. Kol 4,17.
 2. Siostry w każdym kościele powinny wytrwale propagować brzemie troski o dzieci – por. Łk 18,1-8; 1 Sm 1,11.
 3. Siostry powinny mieć ze sobą społeczność na temat prowadzenia pracy z dziećmi; mogą one określić ile siostr mogłoby uczestniczyć w pracy z dziećmi, ile młodych siostr mogłoby uczyć dzieci, ile dzieci mogłoby przychodzić i przyprowadzać ze sobą na spotkania inne dzieci, a nawet jaka liczba dzieci nie będzie mogła uczestniczyć w spotkaniach – 1 J 1,3.7.
- C. Wiele siostr kocha Pana, ale muszą one znaleźć sposób na to, aby coś dla Niego uczynić; jeśli przyniesiemy małe dzieci jako owoc, to Pan poczyta nam je jako zasługę – Mt 25,14-30; 2 P 1,8; 1 Tes 2,19:
 1. Dopiero w wieczności ujrzymy rezultat tej pracy; być może niektóre spośród dzieci, o które się troszczymy, zostaną apostołami – por. 2 Tm 3,15; 1,2; 1 Kor 4,17.
 2. Dlatego zachęcam siostry do prowadzenia tego dobrego dzieła; wszystkie pozostające w domu matki mogą przyprowadzać dzieci na spotkania, a młodsze siostry – uczyć się współdziałać z nimi w przynoszeniu tych maluchów jako owocu.
- D. W pracy z dziećmi potrzebujemy również pomocy ze strony młodzieży; powinno się rozwijać ten aspekt – 1 Tm 4,12:
 1. W każdej miejscowości jest spora liczba dzieci; w momencie gdy rozpoczniemy pracę z dziećmi, młodzież zacznie funkcjonować; wszyscy oni mogą mieć udział w usługiwaniu dzieciom.
 2. Młodzież powinna poświęcić się tej pracy; zapewni to każdemu okazję, by doskonalić się w przemawianiu.